

PARAULES DE VIDA

Sants pecadors

Quan en aquests primers dies de novembre celebrem especialment la memòria de tants germans nostres que, al llarg de la història, han rebut el do de Déu i l'han acceptat i l'han fet fructificar adequadament, recordo que Paul Tillich deia que un sant és un pecador del qui Déu ha tingut misericòrdia. Tots hem conegut persones amb un estil de vida impactant perquè traduïen en obres l'amor i la misericòrdia de Déu i la seva justícia: hagin estat reconeguts o no públicament, són SANTS i agraïm al Senyor el seu testimoni.

El llibre de l'Apocalipsi ens diu que la santedat, tot i que és una realitat que pertany a Déu, està a l'abast de tothom sense cap excepció («una multitud tan gran que ningú no l'hauria pogut comptar... gent de totes les nacions, tribus, pobles i llengües», cap.7,9), i que participem en aquesta oferta de salvació mitjançant la incorporació al misteri pasqual de Crist («han rentat els seus vestits amb la sang de l'Anyell», v. 14).

Realment ser fills de Déu (1Jo 3,1) és una gran Bona Notícia. Com ha dit algú, en nosaltres hi ha un «made in heaven» que delata el nostre origen i la nostra dignitat i explica que les persones puguem ser subjectes de la nostra pròpia realització i no tant sols víctimes de qualsevol manipulació conscient o inconscient. No som éssers sense camí. Disposem d'un full de ruta desplegat entre cel i terra i la creu de Crist és el far que il·lumina el nostre pelegrinatge pel món seguint el camí d'aquelles Benaurances que Jesús presenta, en l'anomenat Sermó de la Muntanya, com un projecte de llibertat i no com unes normes a complir. Naturalment, podem acceptar-les o rebutjar-les però són una proposta de vida plena, un camí de santedat obert a tota la humanitat com una possibilitat de «societat alternativa» (J. Mateos) que va més enllà dels límits de cultures i religions.

Jesús no ha amagat mai les exigències i desafiaments que comporta fer aquesta opció de vida i les resistències que experimentarem dins i fora nostre. Això explica també perquè s'ha escrit i discutit tant sobre si pobres «d'esperit» o pobres a seques... Realment s'han fet moltes traduccions edulcorades i massa vegades tots hem donat una gran quantitat d'excuses i arguments per a explicar el nostre allunyament pràctic d'aquest ideal de vida. Tanmateix és clar que no es pot servir a dos amos (Mt 6,24) i no podem negar que un seguiment fidel i més coherent de les Benaurances donaria peu a un canviament radical de societat.

Somiem, doncs, que un altre món és possible i treballem per a que es vagi fent realitat.

Rebeu cadascú la salutació del vostre germà bisbe.

† **Joan Piris**
Bisbe de Lleida

Trobada del bisbe de Lleida amb l'auxiliar de la diòcesi romanesa d'Iasi

El bisbe Joan Piris va mantenir el passat 11 d'octubre en el Palau Episcopal, una trobada amb el bisbe Aurel Perca, auxiliar de la diòcesi romanesa d'Iasi, amb ocasió de la seva estada a Lleida per tal de visitar la comunitat romanesa catòlica i amb el P. Adrian Burca, sacerdot romanès que té encomanada l'atenció pastoral d'aquest col·lectiu. El bisbe Aurel va administrar el sagrament de la Confirmació a una vintena de joves romanesos en la parròquia del Carme i posteriorment va viatjar a Saragossa i Madrid, per visitar també allí, els romanesos catòlics.

FRANCESC PALAU

Home que estimà als altres

L'existència del beat P. Francesc Palau es caracteritzà per viure d'acord amb la vocació rebuda. Havia optat per viure de cara a Déu i ho féu amb tota coherència. Visqué la seva vocació, la compartí i la contagià. L'amor als altres, fou una altra realitat molt tinguda en compte per aquest home d'església. Sempre va romandre despert a les necessitats humanes del seu voltant. Però fou en l'etapa de maduresa, quan des de l'experiència de plenitud vocacional prioritzà la dedicació als marginats del seu entorn. I és que les circumstàncies ho requerien.

La Barcelona de l'últim terç del segle XIX bullia de febre industrial. Però el sistema, al temps que manipulava i

engolia els treballadors, n'excloïa a no pocs. Allí es trobava Palau, disposat a pal·liar aquesta flagrant injustícia. I què féu? Doncs, reduí el seu espai d'habitatge i els acollí. Buscà proveir les seves urgències, mitigar les seves patologies i acompanyar el seu esvaïment i soledat confiant-los al bon Déu.

El projecte palautià quedà truncat per la força implacable (brutal) de la repressió. Força que acabà amb Palau a la presó. Però en el cor d'aquest home d'església, quedà presa per a sempre la flama de l'amor als exclosos, conseqüència de la seva comunió amb el Déu que els prefereix.

Gna. Ester Díaz S.
Carmelita missionera

Festa del beat P. Francesc Palau a Lleida i Aitona

Divendres 7 de novembre, a les 7.30 de la tarda al santuari de Santa Teresina de Lleida, la comunitat de pares Carmelites i les religioses Carmelites Missioneres, celebraran conjuntament la festa del beat P. Francesc Palau, amb una Eucaristia presidida pel prior dels carmelites P. Josep Castellà, cantada per la Coral Flor del Carme, amb veneració de la relíquia del Beat.

A la parròquia d'Aitona, poble on va nàixer el P. Palau el 29 de desembre de 1811, el bisbe de Lleida Joan Piris presidirà l'Eucaristia de la festa a les 7.30 de la tarda, cantada per la coral l'Harmonia i organitzada conjuntament per la parròquia, les religioses Carmelites Missioneres Teresianes i el Col·legi P. Palau, amb ofrena de flors i veneració de la seva relíquia. Els dies 6 i 7, a les 7 de la tarda, a la mateixa parròquia, xerrada de la germana Mireia Hernández «Sant Pau i el P. Palau».

TOTS ELS FIDELS DIFUNTS

► Lectura del llibre de Job (Jb 19,1. 23-27a)

Job respongué als seus amics: «Tant de bo que les meves paraules quedessin inscrites, gravades amb un cisell d'acer i resseguides amb plom, entallades a la roca perquè em fessin de testimoni. Però jo sé que el meu defensor viu i que a la fi testificarà a favor meu: veurà que el meu testimoni em fa costat, contemplaré Déu, que em portarà una bona nova. Jo mateix el contemplaré, el veuran els meus ulls, i no els d'un altre.»

► Salm responsorial (22)

R. *El Senyor és el meu pastor, no em manca res.*

El Senyor és el meu pastor, no em manca res, / em fa descansar en prats deliciosos; / em mena al repòs vora l'aigua, / i allí em retorna. / Em guia pels camins segurs / per l'amor del seu nom. R.

Ni quan passo per barrancs tenebrosos / no tinc por de res, / perquè us tinc vora meu; / la vostra vara de pastor / m'asserena i em conforta. R.

Davant meu pareu taula vós mateix / i els enemics ho veuen; / m'heu ungit el cap amb perfums, / ompliu a vessar la meva copa. R.

Oh sí! La vostra bondat i el vostre amor / m'acompanyen tota la vida, / i viuré anys i més anys / a la casa del Senyor. R.

► Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 14,7-9.10c-12)

Germans, cap de nosaltres no viu ni mor per a ell mateix: mentre vivim, vivim per al Senyor, i quan morim, morim per al Senyor. Per això, tant si vivim com si morim, som del Senyor, ja que, si Crist va morir i va tornar a la vida, va ser justament perquè havia de ser sobirà de morts i de vius.

Tots hem de comparèixer davant el tribunal de Déu, tal com diu l'Esclatada: «Ho juro per la meua vida, diu el Senyor: Davant meu s'agenollarà tothom, i tota llengua confessarà a Déu les seves culpes».

Per tant, cadascú haurà de donar compte a Déu de la seva pròpia vida.

► Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 14,1-6)

En aquell temps Jesús digué als seus deixebles: «Que els vostres cors s'assenen. Confieu en Déu, confieu també en mi. A casa el meu Pare hi ha lloc per a tots: si no n'hi hagués, ¿us podria dir que vaig a preparar-vos estada? I quan hauré anat a preparar-vos-la, tornaré i us prendré a casa meua, perquè també vosaltres visqueu allà on jo estic. I ja sabeu quin camí hi porta, allà on jo vaig».

Tomàs li diu: «Senyor, si ni tan sols sabem on aneu. ¿Com podem saber quin camí hi porta?».

Jesús li diu: «Jo sóc el camí, la veritat i la vida: ningú no arriba al Pare, si no hi va per mi».

► Lectura del libro de Job (Jb 19,1. 23-27a)

Respondió Job:

¡Ojalá se escribieran mis palabras, ojalá se grabaran en cobre, con cincel de hierro y en plomo se escribieran para siempre en la roca! «Yo sé que está vivo mi Vengador y que al final se alzaré sobre el polvo: después que me arranquen la piel, ya sin carne, veré a Dios; yo mismo lo veré, y no otro, mis propios ojos lo verán.» ¡Desfallezco de ansias en mi pecho!

► Salmo responsorial (22)

R. *El señor es mi pastor, nada me falta.*

El Señor es mi pastor, nada me falta: / en verdes praderas me hace recostar; / me conduce hacia fuentes tranquilas / y repara mis fuerzas. / Me guía por el sendero justo, / por el honor de su nombre. R.

Aunque camine por cañadas oscuras, / nada temo, porque tú vas conmigo: / tu vara y tu cayado me sosiegan. R. Preparas una mesa ante mí, / enfrente de mis enemigos; / me unges la cabeza con perfume, / y mi copa rebosa. R.

Tu bondad y tu misericordia me acompañan / todos los días de mi vida, / y habitaré en la casa del Señor / por años sin término. R.

► Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rm 14,7-9. 10c-12)

Hermanos:

Ninguno de nosotros vive para sí mismo y ninguno muere para sí mismo. Si vivimos, vivimos para el Señor; si morimos, morimos para el Señor; en la vida y en la muerte somos del Señor. Para esto murió y resucitó Cristo: para ser Señor de vivos y muertos.

Todos compareceremos ante el tribunal de Dios, porque está escrito: «Por mi vida, dice el Señor, ante mí se doblará toda rodilla, a mí me alabará toda lengua.»

Por eso, cada uno dará cuenta a Dios de sí mismo.

► Lectura del santo evangelio según san Juan (Jn 14,1-6)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «No perdáis la calma: creed en Dios y creed también en mí. En la casa de mi Padre hay muchas estancias, y me voy a prepararos sitio. Cuando vaya y os prepare sitio, volveré y os llevaré conmigo, para que donde estoy yo, estéis también vosotros. Y a donde yo voy, ya sabéis el camino».

Tomás le dice: «Señor, no sabemos adónde vas, ¿cómo podemos saber el camino?»

Jesús le responde: «Yo soy el camino, y la verdad, y la vida. Nadie va al Padre, sino por mí».

Sant Pau. Pintura d'El Greco. Sagristia, catedral de Toledo

COMENTARI

Vida i mort

condemnar-lo i afligir-lo més encara.

Hi ha, encara, una segona forma de viure per al Senyor. La raó de no judicar el proïsme és perquè tots *haurem de comparèixer davant el tribunal de Déu*, i allí caldrà agenollar-se i... val la pena llegir amb l'original *confessar Déu*. Donar compte de la pròpia vida davant de Déu comporta, sí, confessar la pròpia feblesa, les pròpies faltes, però sobretot, confessar el Déu que ens salva, el Déu que quan morim ens dóna nova vida; i això també en les petites morts que ens van arribant durant la nostra vida, cadascú coneix les seves.

Com confessar Déu? Com arribar a viure per Déu? Confessant

el Fill, creient que Ell és el camí, la veritat i la vida. El camí que ens porta cap al Pare, la veritat que ens el revela, la vida que ens fa viure per Ell. Es tracta de cercar la serenitat del propi cor davant les dificultats, les proves, les morts, i confiar en Déu, creure en Ell i en el seu Fill Jesucrist. Ell ha anat a preparar-nos estada prop del Pare. I davant aquesta promesa no confiarem, com ho féu Job, en que el veurem, que els nostres ulls podran veure'l un dia tal com és?

Vida i mort. Mort i vida. Mirarem de viure per al Senyor, per tal que, quan arribi l'hora, morim també per al Senyor?

Olga Nicolau

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

■ **Dilluns** (litúrgia hores: 3a setm.): Fl 2,1-14 / Sl 130 / Lc 14, 12-14. Si es vol: □ St. Martí de Porres (MLI). Urgell (S) i Solsona (MO): □ St. Ermengol. Vic ■ St. Pere Almató (MLI). □ **dimarts**: St. Carles Borromeu (MO): Fl 2,5-11 / Sl 21 / Lc 14,15-24. □ **dimecres**: Fl 2,12-18 / Sl 26 / Lc 14,25-33. Sant Feliu de Llobregat: □ Bta. Maria Ràfols (MLI). ■ **dijous**: Fl 3,3-8a / Sl 104 / Lc 15,1-10. Barcelona (MO), St. Feliu de Llobregat i Terrassa (MLI): ■ St. Sever. ■ **divendres**: Fl 3,17-4,1 / Sl 121 / Lc 16,1-8. Lleida: □ Bt. Francesc Palau Quer (MLI). □ **disabte**: Fl 4,10-19 / Sl 111 / Lc 16,9-15. □ **diumenge** vinent (lit. hores 4a. setm.): La Dedicació de la Basílica del Laterà (F): Ez 47,1-2.8-9.12 / Sl 45 / 1 Co 3,9b-11. 16-17 / Jn 2,13-22.

Diumenge per pensar en la vida i la mort. Com és la nostra vida? L'afirmació de Pau és rotunda: *mentre vivim, vivim per al Senyor, i quan morim, morim per al Senyor. Tant si vivim com si morim, som del Senyor*. És pura teoria o podem pensar el nostre viure quotidià en aquests termes? La concreció, la pràctica d'aquest viure per al Senyor és clara per l'apòstol. Es tracta de no judicar ni menysprear els altres, ho proclama en la part omesa en la lectura del verset 10. I és que ens costa força no fer-ho, almenys el judicar; pensem, per exemple, en els «bons amics» de Job que en comptes de consolar-lo el que fan és judicar-lo,

EL ROSTRE DEL DÉU AMOR

Jesús, l'home lliure

Les paraules de Jesús en l'evangeli d'avui «Diuen i no fan» són un contrapunt a allò que fou la seva vida. Ell va «dir i va fer». Conscient de la seva missió, Jesús no sols va obrar sinó que també va ensenyar. Sovint els dos verbs estan units quan es vol sintetitzar la vida de Jesús, perquè la seva actuació era l'aplicació d'allò que ensenyava, i la doctrina que transmetia l'avalava amb l'acció.

El llibre dels Fets dels Apòstols comença així: «En el meu primer llibre he parlat, Teòfil, de tot el que Jesús va fer i va ensenyar (1,1), resumint així tot el contingut del tercer Evangeli. El mateix emmarcament que sant Lluç fa de l'activitat de Jesús posant-hi com a pròleg l'escena de la sinagoga de Natzaret, amb la suggestiva profecia d'Isaïes (Lc 4,16-22) estableix aquesta correlació entre fer i ensenyar.

L'afirmació «diuen i no fan» s'inscriu en la seva controvèrsia amb els mestres de la Llei i els fariseus, però

tenen un valor permanent. Qui pot dir que ja ho ha superat en el seu pensament i en la seva vida? En la narració d'algunes d'aquestes controvèrsies els evangelis recullen dites i frases de Jesús, algunes d'elles fàcils de retenir en la memòria, que són molt presents en la memòria popular, com «Retorneu al Cèsar això que és del Cèsar, i a Déu allò que és de Déu», o «El qui estigui sense pecat, que li tiri la primera pedra». Aquestes dites i frases ens presenten Jesús com un gran observador de la realitat quotidiana i, com diu teològicament sant Joan, «no necessitava que ningú li digués què són els homes: ell sabia prou bé què hi ha en el cor de cadascú» (Jn 2,25).

I sobretot ens aporten uns trets que manifesten el «Jesús, l'home lliure», com diu el teòleg Christian Duquoc.

Josep M. Soler, abat de Montserrat

(Kyrie! El rostre del Déu amor. PAM, 2006)

ENVIADO AL MUNDO

Estancia en Arabia

Pablo descolgado de los muros de Damasco. Cerámica de Vendrell. Hospital de Sant Pau, Barcelona

Sin duda Pablo había compartido con otros el deseo de acabar con la Iglesia. Si, al convertirse, se hubiera incorporado simplemente a la comunidad de Damasco, podía ser perseguido como traidor y podía dar pistas para que otros fueran perseguidos.

Por eso se fue bien lejos, al reino de Arabia, probablemente a su capital Petra. Allí también había una comunidad cristiana, con fieles procedentes de Jerusalén, preparados para llevar el Evangelio a los miles de judíos que había en Mesopotamia.

La mayoría de la ciudad era pagana, pero los cristianos, según la costumbre judía, les dejaban tranquilos en su religión (Eso era más importante en Arabia, donde había que temer las iras del rey Aretas, cuya hija había estado casada con el tetrarca Herodes y éste la había repudiado para casarse con la mujer de su hermano).

Pero Pablo había recibido personalmente de Jesús el encargo de predicar a los paganos y se lanzó a cumplirlo. Si se hubiera limitado a predicar a los judíos, Aretas no se hubiera preocupado. Pero, en cuanto el trabajo de Pablo empezó a tener éxito, Aretas se enfureció porque, en el fondo, llevaba a sus súbditos a dar culto al Dios de los judíos (él diría: ¡el dios de Herodes!) y quitárselo a los dioses locales, que podían tomar toda clase de venganzas.

Sabiendo que Aretas había decidido matarle, Pablo huyó hasta Damasco donde tenía algunos amigos, pero Aretas tenía allí un representante (el «etnarca» de los árabes), quien hizo cerrar la ciudad para apresarle.

Los amigos de Pablo le metieron en una espuerta y le soltaron desde una ventana que daba al desierto.

Jordi Sánchez-Bosch

ENTREVISTA

► MERCEDES DE LA TORRE

Des de l'òptica de la fe

La periodista de Guadalajara (Mèxic) Mercedes de la Torre va tenir l'oportunitat de cobrir informativament, i de viure 'ls «des de l'òptica de la fe», els dos darrers viatges del Sant Pare: a Sidney i a Lourdes. Llicenciada en Pedagogia i en Comunicació per la Universitat Panamericana, actualment és corresponent a Roma d'un diari mexicà, que és la manera en la que pot acostar una mica «el cor de l'Església a la nostra realitat específica», i treballa a l'agència de TV www.h2onews.org, que és «l'obertura a la universalitat i l'eclesialitat del meu catolicisme». Treballar a Roma és, segons la Mercedes, «una gran experiència» en la qual pot «aprendre de tota mena de persones i també estar a prop del Papa i escoltar amb atenció el seu missatge».

Quina valoració fas de la Jornada Mundial de la Joventut?

Va ser molt especial. Per una banda, s'ha consolidat la relació del Papa Benet XVI amb els joves en ser Sidney 2008 la seva segona jornada mundial com a pontífex, després de la de Colònia. La seu va influir molt per crear una atmosfera molt especial; eren menys joves, els que van poder participar, perquè Austràlia és un país prou llunyà per a la majoria, tot i l'esforç de les esglésies locals per ajudar amb l'allotjament dels joves, el cost del viatge era molt alt. Però la participació de tothom va ser molt activa.

Per què té tanta força el missatge del Papa?

El missatge de Benet XVI té la força de la Veritat que porta l'Evangeli. L'estil del nostre Papa actual ens permet, en poques paraules, entendre d'una forma molt clara les veritats de fe i de moral que l'Església com a mestra ens vol ensenyar a tots els cristians.

Com enriqueix la teva fe el treball de periodista a Roma?

El meu treball a Roma m'ajuda a donar compliment a la meua vocació professional que s'identifica plenament amb la raó per la qual he vingut a aquest món. Gaudeixo immensament el que faig, ja que em permet aprofundir en la meua fe i renovar-la per poder comunicar-la de manera humana i atractiva a molts més. Estic convençuda que el periodisme religiós no és només transmissió d'informació sinó la possibilitat de comunicar la Veritat que omple les ànimes i li dona el sentit a la vida de qualsevol persona.

Òscar Bardají i Martín

Clamar «con dolor muy dolorido»

Si eres presa, de una calumnia o de una injusticia... y clamas...
Si la congoja no te deja vivir en paz... y tu gemido es clamoroso...
Si sufres en el cuerpo o en el espíritu... y buscas ayuda, auxilio...
Si las cosas te son adversas, vives postrado... y clamas...

Si vives hundido, triste... por una enfermedad grave, propia o ajena.
Si lloras porque has perdido a un ser muy amado: un hijo/a...
Si experimentas el desconsuelo y la angustia te abate...
Si clamas desde lo más profundo de tu corazón muy dolorido...

Entonces, entonces... repite despacio la «Salve», escrita por Juan del Encina (1469-1529), que tanto consuelo y ayuda ha ofrecido:

—«A ti, Señora, clamamos... / Que nuestro clamor te mueva... / Desterrados hijos de Eva... / A ti, Virgen sospiramos; / Sospiramos con gemido... / Llorando, que no hay quien calle... / en este lloroso valle... / de dolor muy dolorido... / Ea ya abogada nuestra... / Aquellos tus dulces ojos... / Piadosos nos los muestra... / Si tu vista nos adiestra... / Fin habrán nuestros enojos... / Ruega, Señora por nos... / No cese jamás tu ruego... / con que nos socorras luego... / ¡Bendita Madre de Dios! / Luego muy dignos seremos... / y la gloria gozaremos... / por las promesas de Christo.»

J. M. Alimbau

SANTORAL

2. ✚ Diumenge. Comemoració de tots els fidels difunts.

3. Dilluns. Sant Martí de Porres (1579-1639), rel. dominicà, de Lima; sant Ermengol (†1035), bisbe d'Urgell; sant Pere Almató, prev. dominicà i mr. a Indoxina (1861), nat a Sant Feliu Sasserra (Lluçanès); els innombrables màrtirs de Saragossa; santa Sílvia, mare de Gregori el Gran; sant Malaquies (1094-1148), bisbe d'Armagh.

4. Dimarts. Sant Carles Borromeu (1538-1584), bisbe de Milà, cardenal; sants Vidal i Agrícola, mrs.; sant Fèlix de Valois, prevere, cofund. Trinitaris (OSST, 1198); santa Modesta, vg.

5. Dimecres. Sant Zacaries i santa Elisabet (o Isabel), pares de Joan Baptista; sant Magne, bisbe; santa Bertil·la, abadessa; santa Àngela de la Creu, vg., fund. Germanes de la Creu a Sevilla; beata Maria Ràfols i Bruna, rel., fund. Ger-

manes de la Caritat de Sta. Anna (HCSA, 1825), nascuda al Molí d'en Rovira (Vilafranca del Penedès).

6. Dijous. Sant Sever, bisbe de Barcelona i mr. (633); sant Lleonard, anacoreta; beata Beatriu, vg.; beata Josepa Naval i Girbés, vg. seglar, d'Algemesí (València).

7. Divendres. Beat Francesc de Jesús-Maria-Josep Palau i Quer (Aitona, Segrià 1811-Tarragona 1872), prev. carmelità, fund. Gns. i Gnes. Carmelites (1860-1861); sant Ernest, mr.; sant Florenci, bisbe d'Estrasburg (s. vii); santa Carina, vg. i mr.; sant Severí, mr.; sant Jacint Maria Castañeda, prev. dominicà i mr. a Indoxina, nat a Xàtiva.

8. Dissabte. Sants Sever, Severià, Carpòfor i Victorià, coneguts per «màrtirs coronats»; sant Deodat I, papa (615-618); beata Isabel de la Trinitat, vg. carmelitana.

AGENDA

Benedicció d'una campana a Ivars de Noguera.

—Dissabte 1 de novembre, 12 del migdia, festa de Tots Sants, Eucaristia i benedicció d'una nova campana a l'església d'Ivars de Noguera.

Missa del Dia de Difunts a la capella del Cementiri de Lleida.—Diumenge 2 de novembre, commemoració dels Fideles Difunts, 11 matí, Missa a la capella del Cementiri de Lleida, a l'igual que tots els diumenges i festius.

Missa pels difunts de la ciutat i diòcesi a la Catedral.—Diumenge 2, 7.30 de la tarda a la Catedral de Lleida, Eucaristia pels difunts de la ciutat i diòcesi de Lleida presidida pel bisbe Joan Piris i cant de Vespres.

«Cadena de Pregària per les Vocacions».—Dilluns 3 de novembre, la diòcesi de Lleida participa en la Cadena de pregària per les Vocacions.

Festa de Sant Martí de Porres.—Dilluns 3, 7 tarda a la parròquia de Santa Maria Magdalena, Eucaristia de la festa de Sant Martí de Porres (Fray Escoba), organitzada pel grup de dones de la neteja d'aquesta parròquia i de la Mare de Déu del Pilar.

Curs la Mirada del Cinema a l'IREL.—Dijous 6, de 3.30 a 6.30 de la tarda, a l'IREL, projecció de la pel·lícula «Te doy mis ojos» (Iciar Bollain), a càrrec de Núria Torres.

Cloenda Cicle de Conferències de Justícia i Pau.—Dijous 6, 7.30 tarda a la Sala Jaume Magre (Bisbe Torres 2), cloenda del cicle «El diàleg en els processos de pau», per Pere Ortega, del Centre d'Estudis per la Pau JM Delàs.

Visita del bisbe Joan Piris al col·legi episcopal.—Divendres 7 de novembre, a partir de les 10 del matí visita del bisbe Joan Piris al col·legi episcopal Mare de Déu de l'Acadèmia de Lleida. A la 1 de la tarda celebrarà l'Eucaristia en la capella del col·legi.

Divendres de la Divina Misericòrdia.—Divendres 7, 6 tarda a la parròquia de la Mare de Déu del Pilar, Exposició del Santíssim; 6.30, Coroneta de la Divina Misericòrdia i sant Rosari, amb veneració de la relíquia de santa Faustina i a les 7, Santa Missa.

Estudi de l'Evangeli per africans.—Divendres 7, 8 tarda a l'Acadèmia Mariana, Estudi de l'Evangeli per Africans dirigit per Mn. Daniel Turmo.

Seminari Espiritualitat del Carmel.—Dissabte 8, de 10.30 a 12.45 del matí, al santuari de Santa Teresina, segona sessió del Seminari «Claus fonamentals del seguiment de Jesucrist segons els sants del Carmel», a càrrec del prior P. Josep Castellà.

Eucaristia a l'ermita de la Mare de Déu de Carrassumada.—Dissabte 8, 12 del migdia a l'ermita de la Mare de Déu de Carrassumada de Torres de Segre, Eucaristia en acció de gràcies amb ocasió del 25 aniversari de Mn. Xavier Batiste com a rector del poble.

Trobada de Vida Consagrada.—Dissabte 8, 5 de la tarda, trobada de religiosos i religioses de la diòcesi de Lleida a la residència del Cor de Maria.

Curs de la Bíblia a Sant Martí.—Dissabte 8 de novembre, 5 tarda, a la parròquia de Sant Martí de Lleida, Curs de la Bíblia dedicat als Salmos, dirigit per Mn. Daniel Turmo.

Agenda actualitzada a la pàgina web:
www.bisbatlleida.org

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

L'Acadèmia Mariana acull l'Enviament dels catequistes i educadors cristians

El dissabte 11 d'octubre, al teatre de l'Acadèmia Mariana vam viure una tarda molt intensa. La sala era plena de: catequistes d'infants i de joves, professors de religió, monitors d'esplai... tots disposats a conèixer més directament el nostre bisbe Joan i, a la vegada, escoltar-lo, què ens volia dir, per primer cop, al nostre col·lectiu d'educadors cristians.

En la seva exposició, el Sr. Bisbe ens encoratjà a ser testimonis del Crist, a treballar conjuntament cadascun des del seu carisma però tots plegats, a fer créixer, viure i promoure la comunió eclesial, i a tenir sempre present que el principal agent d'evangelització és l'Esperit Sant. També ens va dir que cal demanar a l'Esperit la llum i la força per a ser «mediadors» i per a «promoure» la fe, l'esperança i la caritat en aquells que l'Església ens confia. Va recordar-nos insistentment, que per actuar tal com Jesús feia, per damunt de tot ens cal estimar les persones concretes, cada infant, jove o adult dels nostres grups, si volem exercir la nostra tasca evangelitzadora.

Després d'un interessant diàleg amb els assistents i de les informacions oportunes, passarem a l'Oratori de la Mare de Déu de l'Acadèmia on hi celebrarem l'Eucaristia. Al centre de la celebració, el ritus de l'Enviament fou un moment molt important, ja que ens va fer prendre consciència de la confiança que l'Església, en la persona del Bisbe i en nom de Jesús, disposa en nosaltres, a l'encomanar-nos la tasca d'evangelitzar els joves i els infants, sense descuidar-nos dels adults. Els cants molt ben preparats per un grup de joves ens ajudaren a viure la celebració més intensament.

Al final de la celebració es féu entrega a cada persona d'una auca dels màrtirs de l'Església de Lleida, que vol ser una bona eina per treballar amb infants i joves.

Com a cloenda de la trobada ens aplegarem al claustre, on després de deixar constància de la trobada amb una fotografia col·lectiva, vam prendre un petit refrigeri, gaudint junts de la festa que estàvem celebrant.

El bisbe Joan Piris presideix l'Eucaristia de la festa de la Mare de Déu del Pilar

La parròquia de la Mare de Déu del Pilar de Lleida va celebrar el diumenge 12 d'octubre la festa de la seva titular amb tota solemnitat, precedida d'una novena i trídu de preparació. La vigília de la festa al vespre, el bisbe Joan Piris va presidir l'Eucaristia concelebrada pel rector de la parròquia Mn. Francesc Xavier Jauset; el rector de Santa Maria Magdalena, Mn. Josep Moré i altres mossens. A la celebració, molt concorreguda, hi va assistir com és costum la Casa d'Aragó, que féu una ofrena de flors a la Patrona i la seva Agrupació Raíces de ZAHUTE interpretà la Missa Baturra. La parròquia va editar 4.000 estampes amb la imatge de la Verge del Pilar, que foren distribuïdes en el moment de venerar la imatge de la Mare al finalitzar les Misses de la jornada patronal.

El Sr. Bisbe va presidir també el 12 d'octubre, a les 11.30 del matí a la Catedral de Lleida, la Missa en honor de la Mare de Déu del Pilar com a Patrona de la Guàrdia Civil, mentre a l'església de Sant Joan, on es venera la patrona d'Aragó, es féu la tradicional Missa baturra organitzada per la Casa d'Aragó, que hi assistí portant la imatge de la Verge del Pilar en processó pels carrers de Lleida, des del seu centre a l'església.

Sudanell treu en processó la Mare de Déu del Roser

En l'inici del mes d'octubre, tradicionalment dedicat al Rosari, el poble de Sudanell va celebrar amb tota solemnitat la festa de la Mare de Déu del Roser, que s'inicià el dissabte 4, amb la celebració de la Missa dels Àngels i un concurs de dibuix infantil «Pinta la Mare de Déu del Roser», on els infants del poble van dibuixar i pintar la Patrona. El diumenge 5 d'octubre tingué lloc la Missa Major, presidida pel rector Mn. Manel Mercadé i concelebrada pel vicari d'Alcarràs Mn. Juan Carlos Madge, que féu l'homilia. La processó amb la imatge de la Mare de Déu del Roser pels carrers del poble, fou també un sentit homenatge de la parròquia i del poble de Sudanell a la seva Patrona.

La cova del P. Palau: un espai de silenci i d'oració

Les religioses Carmelites Missioneres Teresianes han continuat aquest any l'experiència iniciada l'any passat, d'obrir del mes de març a l'octubre, de les 4 a les 7 de la tarda de tots els diumenges la Cova del P. Palau d'Aitona.

Aquest espai ubicat en plena natura, a un quilòmetre del poble, on es retirava el beat P. Francesc Palau i Quer, ha estat definit per elles mateixes com «un espai de silenci i d'oració, propici per a trobar-se amb un mateix, amb Déu i amb els altres».

La Cova ha rebut fins el diumenge 26 d'octubre, més d'un miler de persones. Durant els quatre diumenges d'agost s'ha celebrat totes les tardes l'Eucaristia a la cova, amb una notable participació de fideles vinguts d'Aitona, de pobles dels voltants i també de la ciutat de Lleida i d'altres indrets.

El 10 d'agost presidí l'Eucaristia el rector de Llardecans Josep M. Cebrià, concelebrada pel rector de

la Granadella Martí Sandiumenge, acompanyats per feligresos dels seus pobles, així com de Maials, Almatret i altres. En la seva homilia Mn. Cebrià definí la Cova com «una basílica oberta». El rector d'Aitona Mn. Antoni Guàrdia celebrà també l'Eucaristia a la Cova els diumenges 3 i 7 d'agost i el rector d'Alcarràs Mn. Xa-

vier Navarro i el vicari Juan Carlos Mandje, ho feren el diumenge 24 d'agost. L'Eucaristia fou en aquella jornada d'acció de gràcies per les collites, on una bona representació de la pagesia d'Alcarràs i de tot el Baix Segre, van fer ofrena dels fruits de la terra. Tanmateix el 12 de setembre tingué lloc la inauguració d'una exposició permanent referent a la vida i als llocs del P. Palau i al seu testimoni cristià com a religiós.

Per donar a conèixer encara més la Cova del P. Palau, les religioses han editat un tríptic informatiu, on ofereixen també aquest espai per a recessos personals o comunitaris i jornades organitzades amb grups i altres trobades.

Alhora també fan possible la visita a la Cova i a la casa Natal del P. Palau a Aitona, a tothom que ho desitgi. Podeu informar-vos als telèfons següents: 973 794 883, 692 135 930 o bé per e-mail: amigosfranciscopalau@yahoo.es.